

☒	Master's thesis
☐	Licentiate's thesis
☐	Doctor's thesis

Subject	Accounting and Finance	Date	31.5.2011
Author(s)	Katri Hänninen	Student number	
		Number of pages	87
Title	Reporting on Interest Rate Risk Hedging by European Banks: Analysis of Annual Reports		
Supervisor(s)	Professor Hannu Schadéwitz Senior Lecturer Tuula Vilja		

Abstract

Financial reporting on interest rate risk hedging is a complicated process for banks. Combined to unstable financial conditions, restrictive international accounting regulations and the information needs of investors, banks have to take several aspects into account when making reporting decisions. In relation to hedge reporting, especially problematic is the application of IAS 39 standard in the valuation of assets. The mixed valuation rules of IAS 39 may cause the best-practice hedges to be economically unreasonable, and as a consequence, earnings volatility may arise. To ease these problems, specific exceptions for the valuation rules have been developed and included in the IAS 39 standard. In relation to the reporting of hedging, these most important exceptions are so-called hedge accounting and fair value option. By applying these income smoothing methods, banks may achieve more desirable income effects when engaging in interest rate risk hedging. However, the usage of these income smoothing methods is usually difficult and also restricted in the complex world of banking. In addition, different reporting methods typically lead to different outcomes, and banks face trade-offs when making reporting decisions in hedging.

This thesis uses nomothetic approach, and it studies how banks in Europe report on interest rate risk hedging. A theoretical objective of the thesis is to find out how interest rate risk hedging is reflected in financial reporting. This objective will be achieved by scrutinizing the theory of risk reporting and risk management methods, on one hand, and the rules of IAS 39, on the other. The sample of the thesis consists of 13 European banks that use hedge accounting. The empirical objective is to research which kind of hedge reporting decisions are reflected in annual reports of the banks. The way how banks actually apply IAS 39 depicts the problems relating to the reconciliation of current accounting regulation and hedging. These problems also serve as a natural justification for an incoming substitutive standard, IFRS 9.

The results of the research reveal that banks face significant hardship when reporting on interest rate risk hedging. This is reflected in the usage of hedge accounting and portfolio hedging. In addition, the application of hedge accounting turns out to be problematic which is partly depicted by the vast usage of the alternative method, fair value option. Hedge accounting faces problems also when hedging with complicated instruments. The behavior of banks depicts that reporting on interest rate risk hedging is generally problematic which is greatly due to the mixed model valuation of IAS 39 and the restricted application of hedge accounting. To conclude, in order to achieve the best income effects with hedging, the reporting decisions have to be delicately deciphered. Therefore also the improvements of the incoming IFRS 9 standard are highly welcome.

Key words	interest rate risk, hedging, reporting, IAS 39, banking, hedge accounting
Further information	

☒
☐
☐

Oppiaine	Laskentatoimi ja rahoitus	Päivämäärä	31.5.2011
Tekijä(t)	Katri Hänninen	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	87
Otsikko	Reporting on Interest Rate Risk Hedging by European Banks: Analysis of Annual Reports		
Ohjaaja(t)	Professori Hannu Schadéwitz Vanhempi luennoitsija Tuula Vilja		

Tiivistelmä

Korkoriskien suojaamisen tilinpäätösraportointi on monimutkainen prosessi pankeille. Yhdessä epävakaa taloustilanteen, rajoittavien kansainvälisten laskentasäännösten sekä sijoittajien tarpeiden kanssa pankkien täytyy ottaa monia näkökulmia huomioon tehdessään raportointipäätöksiä. Suojauksista raportoinnin kannalta erityisen ongelmallista on IAS 39 standardin soveltaminen varojen arvostamisessa. IAS 39:n kirjavat arvostamisäännöt voivat nimittäin tehdä taloudellisesti kannattavista suojauksista kannattamattomia. Tämän seurauksena saattaakin syntyä tuloksen heilahtelua. Helpottamaan näitä ongelmia IAS 39:n tavanomaisiin sääntöihin on sisällytetty poikkeuksellisia arvostamismenetelmiä. Suojausta koskien tärkeimmät poikkeukset ovat niin kutsuttu suojauslaskenta sekä käyvän arvon optio. Käyttämällä näitä tuloksen tasauksen keinoja pankit voivat paremmin saavuttaa korkosuojauskella tavoiteltuja tulosvaikutuksia. Kuitenkin näiden tasauskeinojen käyttö on usein vaikeaa ja rajoitettua monimutkaisessa pankkimaailmassa. Lisäksi erilaiset raportointitavat johtavat erilaisiin lopputuloksiin, ja pankit tyypillisesti kohtaavatkin monenlaisia trade-offeja tehdessään raportointipäätöksiä suojauksista.

Tämän nomoteettisen tutkielman tavoitteena on selvittää, kuinka eurooppalaiset pankit raportoivat suojauksista. Teoreettinen osuus tutkii, miten korkoriskeiltä suojautuminen heijastuu tilinpäätösraportointiin. Teoreettinen tavoite saavutetaan tutkimalla riskiraportoinnin teoriaa, korkoriskien hallintamenetelmiä sekä IAS 39 standardia. Tutkielman empiirinen materiaali sisältää 13 eurooppalaista pankkia, jotka käyttävät suojauslaskentaa. Empiirisen osan tavoitteena on tutkia, mitkä suojausraportointipäätökset heijastuvat pankkien vuosikertomuksiin. Se, kuinka pankit soveltavat IAS 39 standardia, kuvastaa niitä ongelmia, joita nykyisen laskentasäännösten ja suojauksen yhteensovittamiseen liittyy. Nämä ongelmat toimivat myös luonnollisena perusteluna tulevan korvaavan IFRS 9 standardin käyttöönotolle.

Tutkimuksen tulokset paljastavat, että pankit kohtaavat huomattavia vaikeuksia korkoriskien suojauksen raportoinnissa. Tämä käy ilmi suojauslaskennan ja portfoliosuojausten käytöstä. Myös itse suojauslaskennan käyttö osoittautui ongelmalliseksi, mitä osittain kuvastaa laaja käyvän arvon option käyttö. Suojauslaskennan soveltaminen monimutkaisiin suojausinstrumentteihin osoittautui myös hyvin ongelmalliseksi. Pankkien käyttäytyminen osoittaa, että korkoriskien suojaamisen raportointi on yleisesti ottaen monimutkaista, mikä tyypillisesti johtuu IAS 39:n kirjavista arvostusmenetelmistä ja suojauslaskennan rajoitteista. Saavuttaakseen parhaat tulosvaikutukset suojauskella raportointipäätöksiä on harkittava tarkasti. Näin ollen tulevat IFRS 9 standardin parannukset ovat hyvinkin toivottuja.

Asiasanat	korkoriski, suojaus, raportointi, IAS 39, pankkitoiminta, suojauslaskenta
Muita tietoja	